

Allan Persson i sommerhuskolonien ved Kertinge Nor. Faste regler skal sikre, at husene ikke kommer til at lide af 'vokseværk', men samtidig må man ikke gribe for hårdt ind over for de nuværende beboere, mener formanden. Foto: Benny Ahlmann-Jensen.

5/2-1996 FNS STIFTTIDENDE

Regler for Munkebos solkyst

Miljøet i Strandlyst ved Kertinge Nor skal bevares, som Munkebos Costa del Sol med 79 små sommerhuse. Derfor er det vigtigt med faste regler, mener formanden.

Af
HANS RYE

MUNKEBO – Det er mere end 60 år siden, det første fiskerhus skød op i Strandlysthus tæt ved Kertinge Nor. Fiskerhusene lå i første række med udsigt over noret til blandt andet Munkebo Kro og Kertinge Mark.

Husene var smalle og havde længde som det ålejern, der hang under tag-

skægget. I anden række kom de almindelige små sommerhuse efterhånden til, og af og til skød et ekstra skur eller udbygning op omkring husene.

– Det var sommerhusejernes eget behov, moral og hensynet til naboerne, der styrede udviklingen i sommerhuskolonien. I positiv betydning herskede der wild-west tilstande – også da jeg købte hus i kolonien for 18 år siden, fortæller 52-årige Allan Persson, der det seneste år har været formand for de 79 sommerhusejere i Strandlyst, men som i en lang årrække har været med i forskelligt bestyrelsesarbejde.

– Jeg lod mig klart vælge på det grundlag, at alle sommerhuse i kolonien skulle gøres lovlige, og det står jeg ved, men det er ikke for at skade kolonien. Tværtimod er det for at bevare den som et hyggeligt

område og fristed for ejerne, der i stor stil bor i Odense, men som også har fast adresse i mange jyske byer, siger formanden.

Loven en trussel

I begyndelsen af 90'erne begyndte man forhandlinger med kommunen om, at få forholdene i kolonien lovliggjort. Loven sagde og siger, at bebyggelsesprocenten ikke må være mere end ti. Og skulle loven følges, så ville det være en trussel mod størsteparten af sommerhusene ikke mindst fordi, der er grundstørrelser helt ned under 100 kvadratmeter.

Forhandlingerne med kommunen førte da også

til, at man enedes om en maksimal bebyggelsesprocent på hele 25 og en maksimum grænse på det enkelte hus på 60 kvadratmeter. Begrundelsen for den generelle dispensation var blandt andet de store friarealer og det faktum, at kommunen havde accepteret byggeriet gennem mange år uden at gribe ind.

En opmåling viste således, at bebyggelsesprocenten svingede fra 6 til 47, men at den i snit var 13, hvis man medregnede koloniens fællesarealer.

– Jeg mener reglerne er rimeligt gode, og jeg opfordrer sommerhusejerne til at få deres boliger lovliggjort ved ansøgninger til kommunen. Det har mange

allerede gjort, siger Allan Persson, der dog er ked af en aktuel sag, hvor en godkendelse ikke kom igennem. Sagen har allerede været beskrevet her i avisen, og kravet er, at en sommerhusejer skal reducere bebyggelsesprocenten fra 34 til 25.

– Tilbygningerne til huset har eksisteret i måske mere end 20 år. Det har skiftet ejer flere gange siden, så den nuværende ejer er uskyldigt kommet i klemme. Da huset ikke generer naboer, mener jeg, at vi i dette og måske nogle få andre tilfælde skal dispensere ud over de 25 procent. Det, tro jeg, vi i sidste ende vil blive enige med kommunen om, siger Allan

Persson, der har fast bopæl i Odense, men som kommer til Strandlyst dagligt.

Her møder han pensionist Arne Hansen, der som den eneste af de 79 har fast bopæl i kolonien – noget der er muligt, da han opfylder de to afgørende betingelser – pensionist og indehaver af huset i mindst otte år.

Sammen kan de blive enige om, hvad Strandlyst aldrig må blive – en bebyggelse med store sommerhuse med sauna og spa-bad, og sammen kan de blive enige om, at en årlige udgift pr. grund til skat og jordleje til foreningen Strandlyst, der ejer arealet, er til at overkomme.